

Dosarul nr. 2ra-1415/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana) S. Daguța

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni ”Nucușoara”, reprezentată de avocatul Cucu Viorel,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rotaru Ludmila împotriva Societății pe Acțiuni ”Nucușoara” și Companiei de Asigurări ”Klassika Asigurări” Societate pe Acțiuni cu privire la recunoașterea succesorului legal al părții vătămate decedate, încasarea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Nucușoara”, reprezentată de avocatul Cucu Viorel, s-a casat hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana în partea încasării de la Societatea pe Acțiuni ”Nucușoara” în beneficiul Ludmillei Rotaru a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și s-a emis în această parte o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La 09 martie 2017, Rotaru Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni ”Nucușoara” și Companiei de Asigurări ”Klassika Asigurări” Societate pe Acțiuni cu privire la recunoașterea succesorului legal al părții vătămate decedate, încasarea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Rotaru Ludmila a menționat că la 07 iulie 2016, la orele 03.40, Munteanu Arcadie activând în calitate de taximetrist la Societatea pe Acțiuni ”Nucușoara” și aflându-se la serviciu, se deplasa la volanul automobilului de model ”Škoda Rapid”, pe traseul Chișinău-Soroca, în apropierea satului Ratuș, raionul Criuleni, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și s-a tamponat în

autocamionul de model "Renault" cu semiremorcă, care staționa regulamentar pe acostament.

În rezultatul accidentului rutier, șoferul automobilului de model "Škoda Rapid" și pasagerul acestuia, Buruiian Ruslan, care se afla pe bancheta din față, au decedat pe loc.

Pe faptul dat, la data de 11 august 2016, Procuratura raionului Criuleni a emis ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din motivul decesului făptuitorului.

A invocat reclamanta că fratele său, Buruiian Ruslan, era un sprijin pentru familie, inclusiv și pentru mama sa, care prin hotărârea din 18 august 2011 a Judecătorei Orhei, a fost declarată incapabilă, iar Buruiian Ruslan a fost numit tutorele acesteia prin Dispoziția Primarului Orhei din 23 mai 2012.

A solicitat reclamanta Rotaru Ludmila recunoașterea în calitate de succesor legal al părții vătămate (Buruiian Ruslan, decedat în urma accidentului rutier), recunoașterea Societății pe Acțiuni "Nucușoara" și Companiei de Asigurări "Klassika Asigurări" Societate pe Acțiuni în calitate de parte civilmente responsabilă, încasarea de la pârâți, în mod solidar a sumei de 129 590 de lei cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea sumei de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rotaru Ludmila.

S-a încasat de la Compania de Asigurări "Klassika Asigurări" Societate pe Acțiuni în beneficiul Ludmillei Rotaru, succesorul legal al defunctului Buruiian Ruslan, suma de 16 090 de lei cu titlu de cheltuieli legate de deces și anume: suma de 2 380 de lei cu titlu de cheltuieli de păstrare și îmbălsămare a cadavrului, suma de 1 250 de lei cu titlu de cheltuieli pentru transportarea cadavrului de la locul accidentului, suma de 4 345 de lei cu titlu de cheltuieli pentru sicriu și coroană, suma de 2 050 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile cimitirului, suma de 2 600 lei cu titlu de cheltuieli pentru piatra funerară (crucea), suma de 1 700 lei cu titlu de cheltuieli pentru transportarea defunctului la cimitir, suma de 1 400 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de transport și suma de 365 de lei cu titlu de cheltuieli parțiale de asistență juridică.

S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni "Nucușoara" în beneficiul Ludmillei Rotaru suma de 150 357 de lei cu titlu de cheltuielile legate de deces și anume: suma de 4 650 de lei cu titlu de cheltuieli pentru îmbrăcămintea defunctului, suma de 2 950 de lei cu titlu de cheltuieli bisericești, suma de 6 790 de lei cu titlu de cheltuieli de servicii rituale ținând cont de obiceiurile locale, suma de 35 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru încăperea și masa de pomenire, suma de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 967 de lei cu titlu de cheltuieli parțiale de asistență juridică.

S-a încasat de la Compania de Asigurări "Klassika Asigurări" Societate pe Acțiuni în beneficiul statului suma de 471,75 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni "Nucușoara" în beneficiul statului suma de 1 581,70 de lei cu titlu de cheltuieli de taxă de stat.

În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni "Nucușoara", reprezentată de avocatul Cucu Viorel, s-a casat parțial hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana în partea încasării de la Societatea pe Acțiuni "Nucușoara" în beneficiul Ludmillei Rotaru a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Rotaru Ludmila împotriva Societății pe Acțiuni "Nucușoara" cu privire la repararea prejudiciului moral.

În rest, hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana s-a menținut.

La 26 februarie 2019, Societatea pe Acțiuni "Nucușoara", reprezentată de avocatul Cucu Viorel a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea încasării prejudiciului material cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Societatea pe Acțiuni "Nucușoara", în motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

A relatat recurentul că instanțele de judecată neîntemeiat au dispus încasarea în beneficiul Ludmillei Rotaru a sumei de 6 790 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile rituale ținând cont de obiceiurile locale și suma de 35 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru încăperea și masa de pomenire.

Astfel recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art. 1419 alin. (4) Cod civil, care prevede doar compensarea cheltuielilor de înmormântare necesare.

Or, instanțelor de judecată nu au fost prezentate acte care să ateste cheltuielile suportate, însă au constatat că sumele solicitate de Rotaru Ludmila cu titlu de cheltuieli pentru pomeni reprezintă cheltuieli pentru serviciile rituale ținând cont de obiceiurile locale.

Recurentul a menționat că aprecierea de către instanțele de judecată a unor probe inexistente a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 08 iulie 2019, Compania de Asigurări "Klassika Asigurări" Societate pe Acțiuni a depus referință la recursul declarat de Societatea pe Acțiuni "Nucușoara", prin care a invocat temeinicia hotărârilor judecătorești contestate.

La 16 iulie 2019, Rotaru Ludmila, reprezentată de avocatul Stăvilă Vasile a depus referință la recursul declarat de Societatea pe Acțiuni "Nucușoara", prin care a solicitat să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 20 noiembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 26 februarie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea

statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni "Nucușoara", reprezentată de avocatul Cucu Viorel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni "Nucușoara", reprezentată de avocatul Cucu Viorel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari